

Dosarul nr. 2ra-430/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: O. Ionașcu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Mihaila, V. Buhnaci, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Goncear Olga, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Goncear Olga împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea ordinului privind desfacerea contractului individual de muncă, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Goncear Olga și s-a menținut hotărârea din 26 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La 10 aprilie 2018 Goncear Olga a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea ordinului privind desfacerea contractului individual de muncă, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că a fost angajată la SA „Apă-Canal Chișinău” în funcția de șef secție, Secția analize și audit, Direcția relații cu clienții, activând mai mult de 24 de ani.

Pe toată perioada activității în funcția deținută a îndeplinit conștiincios obligațiile de serviciu, niciodată nefiind atras la răspundere disciplinară.

Prin ordinul SA „Apă-Canal Chișinău nr. 65 din 31 iulie 2017 „Cu privire la modificarea structurii organizatorice și reducerea unor unități din statele de personal ale SA „Apă-Canal Chișinău””, s-a aprobat noua Organigramă a SA „Apă-Canal Chișinău” și structura noilor subdiviziuni formate în baza Organigramei. Concomitent, a fost

dispusă inițierea procedurilor de disponibilizare a personalului, care este o procedură adicentă optimizării structurii organizatorice.

A susținut Goncear Olga că în rezultatul optimizării, au fost create unele funcții noi inclusiv cea ce ține de activitatea exercitată de către ea în cadrul întreprinderii, printre care și funcțiile de șef-departament la care a informat că dorește să candideze.

Însă, contrar faptului că a activat în cadrul întreprinderii mai mult de 24 de ani și a acumulat stagiul de activitate și o amplă experiență de muncă, administrația SA „Apă-Canal Chișinău” nu i-a propus funcția care ar corespunde nivelului său de calificare și competență.

La 03 noiembrie 2017 a refuzat propunerea administrației să ocupe o altă funcție care nu corespunde nivelului său de calificare și urma să fie disponibilizată în conformitate cu procedura reducerii statelor de personal.

Prin ordinul nr. 13-p din 10 ianuarie 2018 a SA „Apă-Canal Chișinău”, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. v) din Codul muncii, a fost concediată din funcția șef secție, Secția analize și audit, Direcția relații cu clienții, în legătură cu refuzul salariatului de a continua munca în legătură cu schimbarea proprietarului unității sau reorganizarea acesteia, precum și a transferării unității în subordinea unui alt organ, începând cu 12 ianuarie 2018.

Consideră Goncear Olga că ilegal a fost eliberată din funcție, cu încălcarea legislației muncii, deoarece nu a fost informată nici verbal, nici în scris despre schimbarea proprietarului întreprinderii, transferării unității în subordinea unui alt organ, și nici despre reorganizarea unității în sensul art. 69 din Codul civil.

La fel, ordinul de concediere a fost emis ilegal, cu indicarea în acesta a circumstanțelor care în realitate nu au avut loc.

A menționat reclamanta că prin acțiunile angajatorului i-au fost cauzate suferințe psihice, stare de frustrare, incertitudine și stres.

De fapt pârâtă intenționat, cu bună-știință, sub un pretext inventat, cu scopul de a selecta personalul după alte principii decât competență și profesionalism, a concediat-o de la locul de muncă.

A remarcat reclamanta că conform art. 90 alin. (1) și (2) din Codul muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: a) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă; b) compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiștilor, cheltuielile de judecată etc.); c) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.

În condițiile enunțate, Goncear Olga a solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinului nr. 13-p din 10 ianuarie 2018 „Cu privire la desfacerea contractului individual de muncă pe durată nedeterminată din inițiativa angajatorului”, restabilirea ei în funcția de șef secție, Secția analize și audit, Direcția relații cu clienții a SA „Apă-Canal

Chișinău”, obligarea SA „Apă-Canal Chișinău” să-i achite salariul pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, încasarea din contul pârâtei în beneficiul său a prejudiciul moral cauzat pentru eliberarea nelegitimă din serviciu în mărimea unui salariu mediu lunar și a cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei, și anume la 23 iulie 2018 Gonciar Olga a depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, solicitând suplimentar încasarea din contul SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul său 14 salarii medii lunare cu titlu de prejudiciu moral și material, precum și încasarea sumei de 5.000 de lei cheltuieli de asistență juridică.

În acest sens, a indicat reclamanta că lunar angajații subdiviziunii Direcția relații cu clienții, în care dânsa a activat, pe lângă atribuțiile de bază, aveau posibilitatea să aibă un câștig suplimentar (seara și în zilele de odihnă), prin livrarea către clienții întreprinderii a facturilor de plată conform următoarelor tarife: a) 0,90 de lei pentru livrarea unei facturi de plată locatarilor blocului locativ cu mai multe etaje; b) 1,10 lei pentru livrarea unei facturi de plată locatarilor caselor private; c) 1,20 de lei pentru livrarea unei facturi de plată locatarilor caselor private; c) 1,20 pentru livrarea unei facturi de plată agentului economic, însă din cauza concedierii ilegale a fost lipsită de acest câștig suplimentar, care lunar constituia 1.000 – 1.200 de lei.

De asemenea, în ajunul sărbătorii de 8 martie 2018 toți angajații întreprinderii au primit un premiu bănesc, însă fiind ilegal concediată a fost lipsită de acest premiu, cauzându-i în așa mod un prejudiciu moral pe care îl estimează în mărime de un salariu mediu lunar.

La fel, în ajunul sărbătorilor de Paști toți angajații întreprinderii au primit un premiu bănesc, însă fiind ilegal concediată a fost lipsită și de acest premiu și de posibilitatea de a sărbători corespunzător în cercul familiei Învierea Domnului, cauzându-i în așa mod un prejudiciu moral pe care îi estimează în mărime de un salariu mediu lunar.

În luna mai 2018 în legătură cu concedierea anticipată a președintelui comitetului profesional au avut loc alegerea noului președinte pe un termen de 5 ani, însă fiind ilegal concediată nu a avut posibilitatea să candideze la funcția respectivă, prin ce i-a fost cauzat un prejudiciu moral în mărime a 5 salarii medii lunare.

Mai mult ca atât, în anii precedenți angajații întreprinderii la sfârșit de an primeau o remunerație suplimentară (al 13-lea salariu), dar în anul 2018 această remunerație a fost înlocuită cu un premiu bănesc pe care îl primeau toți angajații întreprinderii, însă fiind concediată a fost lipsită și de această remunerație, prin ce a fost cauzat un prejudiciu moral pe care îl apreciază în mărime de un salariu mediu lunar.

Totodată, a notat reclamanta că în ianuarie 2017 a suportat o traumă complicată la picior, fiindu-i efectuat o intervenție chirurgicală, peste un an – ianuarie 2018 a fost planificată o altă intervenție chirurgicală, însă din cauza concedierii ilegale, nu a putut să-și realizeze tratamentul corespunzător, până în prezent suferind de dureri și incomodități la deplasare, prin ce i-a fost cauzat un prejudiciu moral în mărime de 3 salarii medii lunare.

Din cauza concedierii ilegale a fost nevoită să se adreseze în instanța de judecată prin ce a suportat cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 5.000 de lei.

Prin hotărârea din 26 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea depusă de Goncear Olga a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 21 ianuarie 2019 Goncear Olga a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 11 iunie 2019 a prezentat apelul motivat, solicitând anularea hotărârii din 26 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu pronunțarea unei hotărâri de admitere acțiunii, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Goncear Olga și s-a menținut hotărârea din 26 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La 17 februarie 2020 Goncear Olga a declarat recurs împotriva deciziei din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Prin decizia din 17 iunie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Goncear Olga, s-a casat decizia din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 21 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Goncear Olga și s-a menținut hotărârea din 26 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, prima instanță și instanța de apel au motivat soluțiile prin faptul că reclamanta Goncear Olga a fost concediată în temeiul art. 86 alin. (1) lit. v) din Codul muncii, pe motivul refuzului de transfer din funcția de șef secție, Secția analize și audit, Direcția relații cu clienți (cod 1200), în funcția de șef sector (cod 150), Sectorul monitorizare (cod 61200), Departamentul administrativ, Sectorul monitorizare (cod 61200), începând cu 18 decembrie 2017.

Au constatat instanțele de judecată că ordinul nr. 13-p din 10 ianuarie 2018 a fost emis cu respectarea prevederilor art. 86 alin. (1) lit. v) din Codul muncii, or, angajatorul a fost în drept după reorganizarea sa internă, să dispună transferarea reclamantei într-o altă funcție.

Au reținut instanțele de judecată că ordinul contestat a fost emis drept urmare a refuzului reclamantei Goncear Olga de a fi transferată din funcția de șef secție, Secția analize și audit, Direcția relații cu clienți (cod 1200) în funcția de șef sector (cod 150), Sectorul monitorizare (cod 61200), Departamentul administrativ, Sectorul monitorizare (cod 61200), începând cu 18 decembrie 2017 conform ordinului nr. 680-p din 01 decembrie 2017. Or, transferul s-a datorat modificării structurii organizatorice și reducerii unor unități din statele de personal al SA „Apă Canal Chișinău” în baza ordinului nr. 65 din 31 iulie 2017.

Totodată, au menționat instanțele de judecată că angajatorul a respectat procedura de concediere, or, atât ordinul nr. 680-p, cât și acordul la contractul individual de muncă semnate la 01 decembrie 2017, au fost aduse la cunoștința reclamantei Goncear Olga,

care prin mențiunile personale efectuate pe actele respective la 18 decembrie 2017, a confirmat că a luat cunoștință de acestea, menționând concomitent că cerere nu a scris și cu transfer nu este de acord, de altfel ordinul respectiv nu a fost contestat de către reclamantă (f.d. 34-35).

De asemenea, potrivit Structurii și schemei de încadrare a Direcției relații cu clienți, rezultă că până la modificarea structurii organizatorice și reducerea unor unități din statele de personal ale SA „Apă-Canal Chișinău”, Gonciar Olga a activat în cadrul SA „Apă-Canal Chișinău” în funcție de șef secție, Secția analize și audit, Direcția relații cu clienții, având în subordinea sa 8 persoane, iar în total în Secție activând 9 persoane (f.d. 53). Ulterior, în legătură cu punerea în aplicare a noilor state de personal, aprobate prin ordinul SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 65 din 31 iulie 2017 „Cu privire la modificarea structurii organizatorice și reducerea unor unități din statele de personal ale SA „Apă-Canal Chișinău”, a fost aprobată o nouă organigramă și o structură a noilor subdiviziuni, astfel încât, în raport cu activitatea reclamantei a fost creat un Departament nou, fiind o structură nouă, cu atribuții și obligații funcționale distincte în cadrul întreprinderii pârâte.

Au concluzionat instanțele de judecată ierarhic inferioare că odată cu aprobarea noilor unități de state de personal și punerea în aplicare a acestora, angajatorul SA „Apă-Canal Chișinău” a propus reclamantei Gonciar Olga o funcție în cadrul Departamentului nou creat și anume, funcția de șef sector, Sectorul monitorizare, Departamentul administrativ, Direcția relații cu clienții, însă, salariată a refuzat să accepte oferta angajatorului.

Instanța de apel nu a reținut argumentele Olgăi Gonciar precum că prima instanță a calificat greșit restructurarea internă în cadrul întreprinderii ca „reorganizare” prin prisma art. 86 din Codul muncii și nu s-a referit la prevederile art. 69 din Codul civil. Or, reorganizarea în sensul normei date de drept se referă la efectuarea operațiilor juridice prin care se modifică actele de constituire ale persoanei juridice, iar în sensul art. 86 din Codul muncii, se presupune o interpretare mai largă, referindu-se inclusiv la modificarea structurii organizatorice interne ale angajatorului, la caz, întreprinderea fiind reorganizată conform Ordinului nr. 65 din 31 iulie 2017 „Cu privire la modificarea structurii organizatorice și reducerea unor unități din statele de personal al SA „Apă Canal Chișinău.

Prin urmare, în speță nu poate fi invocată reducerea statelor de personal, întrucât a avut loc o veritabilă reorganizare internă de reducere a unor unități, ceea ce derivă din dreptul discreționar al proprietarului angajator.

Totodată, au remarcat instanțele de judecată că în speță nu a avut loc nici reorganizării întreprinderii SA „Apă-Canal Chișinău”, care conform art. 69 din Codul civil (în redacția legii în vigoare până la 01 martie 2019), persoana juridică se reorganizează prin fuziune (contopire și absorbție), dezmembrare (divizare și separare) sau transformare. Hotărârea de reorganizare se ia de fiecare persoană juridică în parte, în condițiile stabilite pentru modificarea actelor de constituire. În cazurile prevăzute de lege, reorganizarea persoanei juridice prin divizare sau separare se efectuează în baza

unei hotărâri judecătorești. Dacă prin fuziune sau dezmembrare se înființează o nouă persoană juridică, aceasta se constituie în condițiile prevăzute de lege pentru forma persoanei juridice respective. Reorganizarea produce efecte față de terți numai după data înregistrării de stat a noilor persoane juridice, cu excepția reorganizării prin absorbție, care produce efecte la data înregistrării modificărilor în actele de constituire ale persoanei juridice absorbante.

De asemenea, au menționat instanțele de judecată că nu a avut loc nici dizolvarea persoanei juridice SA „Apă Canal Chișinău”, fie înființarea alteia noi, precum nu a avut loc nici transformarea acesteia.

Din motivele expuse nu au fost reținute argumentele Olgăi Gonciar precum că instanțele de judecată nu au ținut cont de prevederile art. 69 din Codul civil, or, acestea nu sunt aplicabile la cazul speței date.

Totodată, subliniat instanțele de judecată că potrivit prevederilor Codului muncii, legislatorul a operat cu noțiunea generală de reorganizare a întreprinderii, în special în art. 86 CM, care presupune și o *reorganizare de ordin intern*, nefiind făcută în acest sens trimitere la prevederile art. 69 din Codul civil.

Distinct, au reținut instanțele de judecată că ordinul nr. 65 din 31 iulie 2017 cu privire la modificarea structurii organizatorice și reducerea unor unități din statele de personal ale SA „Apă Canal Chișinău” *nu a fost contestat de către reclamantă, care este în vigoare și produce în continuare efectele sale juridice până în prezent*, iar odată fiind dispusă reducerea unor unități a statelor și numărului personalului în baza unui ordin necontestat, care se bucură de prezumția legalității, concedierea în temeiul prevăzut la art. 86 alin. (1) lit. v) din Codul muncii, este legală.

În circumstanțele enunțate, au conchis instanțele de judecată ierarhic inferioare că refuzul salariatului, în urma reorganizării interne a întreprinderii, în urma căruia a avut loc reducerea unor unități a statelor de personal, de a continua munca într-o funcție analogică celei deținute anterior reprezintă un caz atestat de art. 86 alin. (1) lit. v) din Codul muncii, care generează desfacerea din inițiativă angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, fiind o decizie legal adoptată.

Astfel, au constatat instanțele de judecată ierarhic inferioare că în prezentul litigiu nu a avut loc o reducere a statelor de personal veritabilă în sensul art. 88 din Codul muncii, or, din conținutul ordinului nr. 65 din 31 iulie 2017 cert rezultă că de fapt a avut loc reducerea unor unități din statele de personal ale SA „Apă-Canal Chișinău”, care nu poate fi calificat drept o reducere a statelor de personal, iar în acest sens, odată cu reorganizarea Secției analize și audit, direcția relații cu clienții, prin ordinul respectiv, refuzul nejustificat al reclamantei de a fi transferată în alt sector, nu-i acordă dreptul acesteia la concediere în temeiul unei reduceri a statelor de personal, prevăzută de art. 86 alin. (1) lit. c) și art. 88 din Codul muncii, dat fiind faptul că procedura în astfel de condiții a fost inaplicabilă în speța dată.

Au accentuat instanțele de judecată că este prerogativa exclusivă a angajatorului de a decide asupra activității sale în funcție de conjunctura economică, comercială în care acesta își desfășoară activitatea, astfel din acest punct de vedere, angajatorul este liber

de a-și gestiona propria activitate conform propriilor viziuni și concepții în vederea sporirii eficienței acesteia, astfel angajatorul fiind în dreptul de a dispune reorganizarea în structura internă a întreprinderii, precum și de a concedia angajații în condiția în care aceștia nu acceptă transferarea într-o altă funcție în urma acestei reorganizări, astfel la caz se va reține că sunt întrunite condițiile art. 86 alin. (1) pct. v) din Codul muncii, astfel angajatorul SA „Apă-Canal Chișinău” întemeiat a emis ordinul nr. 13-p din 10 ianuarie 2018, prin care a fost concediată Goncear Olga din funcția de șef secție, Secția analize și audit, Direcția relații cu clienții.

Cu referire la pretențiile reclamantei cu privire la restabilire în funcție, obligarea pârâtului la achitarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă, prejudiciului moral cauzat și încasarea cheltuielilor de asistență juridică, instanțele de judecată le-au considerat neîntemeiate, deoarece acestea sunt subsecvente pretenției de bază cu privire la anularea ordinului de concediere care a fost respinsă ca nefondată.

La 29 ianuarie 2021 Goncear Olga a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei din 21 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului Goncear Olga a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

A indicat recurenta că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au ținut cont de caracterul fictiv al reorganizării întreprinderii SA „Apă-Canal Chișinău”, invocat de către angajator ca temei pentru concedierea sa în baza art. 86 alin. (1) lit. v) din Codul muncii.

În cadrul examinării cauzei a prezentat suficiente argumente că reorganizarea întreprinderii în sensul art. 69 din Codul civil, aplicabil speței, nu a avut loc de fapt, respectiv concedierea sa a fost ilegală.

Totodată, intimatul a recunoscut că reorganizarea întreprinderii nu a fost efectuată în conformitate cu prevederile art. 69 din Codul civil și reorganizarea întreprinderii nu a fost reflectată în Registrul de stat al persoanelor juridice la Camera Înregistrării de Stat,.

În așa mod intimatul a prezentat modificarea structurii interne a statelor ca reorganizare a întreprinderii, substituind de fapt două noțiuni diferite.

Cu atât mai mult, că angajatorul nu a prezentat ordin prin care s-a dispus reorganizarea întreprinderii.

În ordinul nr. 65 din 31 iulie 2017 „Cu privire la modificarea structurii organizatorice și reducerea unor unități din statele de personal”, nici nu figurează termenul de „reorganizarea întreprinderii”.

Lipsește refuzul său de a continua munca, ca una din condițiile principale pentru concedierea în legătură cu reorganizarea întreprinderii.

De asemenea, instanța de apel nu a verificat dacă a fost respectată procedura de concediere.

Ordinul nr. 680-p din 01 decembrie 2017 cu privire la transferul la un alt loc de muncă a fost emis de către angajator desinestătător, fără preavizare și fără a coordona cu ea acest aspect. La fel, lipsește mențiune despre reorganizarea întreprinderii și motivarea transferului său la un alt loc de muncă în legătură cu reorganizarea întreprinderii. Pe ordinul respectiv a făcut o notă prin care și-a exprimat dezacordul la transferul la alt loc de muncă, dar nu dezacordul de a continua muncă în cadrul întreprinderii.

De fapt reorganizare întreprinderii nu a avut loc și intimatul face tentativă de a substitui noțiunea de „reorganizarea întreprinderii” cu cea de „modificarea structurii organizatorice și reducerea unor unități din statele de personal”.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 21 octombrie 2020.

Din actele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa Olgăi Goncear la 09 noiembrie 2020 (f.d. 198, vol. I), însă nu se atestă date când a fost recepționată de către recurentă.

Astfel, recursul declarat la 29 ianuarie 2021, este în termen.

La 09 februarie 2021 în adresa SA „Apă-Canal Chișinău” a fost expediată copia recursului declarat de Goncear Olga, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 12, vol. II).

La 11 martie 2021 SA „Apă-Canal Chișinău” a depus referință, solicitând să fie considerat inadmisibil recursul declarat de Goncear Olga, cu menținerea deciziei din 21 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

A invocat intimata că recursul declarat de Goncear Olga nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile din referința depusă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gonciar Olga nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995*), pe când în recursul depus de Gonciar Olga asemenea aspecte nu se regăsesc.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Goncear Olga ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat Goncear Olga se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic